

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201025
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8618201025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Viery Zolňákovej v spore žalobcu: W. L. T., L. XX.XX.XXXX, J. D.T. XX, XXX XX T., právne zastúpeného JUDr. Marekom Bujdošom, advokátom, so sídlom Hlinky 262/6, 091 01 Stropkov, IČO: 37 874 675, proti žalovanej: T. T., L. XX.XX.XXXX, J. Y. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 620,16 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 4C/22/2018-57 zo 14. mája 2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 620,16 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 1. apríla 2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, priznal žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby v sume 37,- eur na účet súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že medzi stranami sporu bola 29. novembra 2016 uzatvorená zmluva o nájme bytu (ďalej len „zmluva“). Predmetom nájmu bol byt č. XX nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu so súpisným číslom XX, stojaceho na parcele registra „C“ č. XXXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, zapísaného na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Stropkov, katastrálnym odborom pre k. ú. Stropkov, obec Stropkov, okres Stropkov. Podľa čl. III. zmluvy byt pozostáva z kuchyne s rozlohou viac ako 8 m², dvoch izieb s rozlohou 44,5 m², chodby, kúpeľne a toalety. Celková výmera podlahovej plochy bytu je 53,5 m². Súčasťou bytu je jeho vnútorné vybavenie, a to vodovodné, teplotné, kanalizačné a elektrické prípojky. Príslušenstvo bytu tvorí pivnica č. XX umiestnená v suteréne tohto bytového domu a spoločná veľká pivnica. Podľa čl. VI. zmluvy nájomná zmluva sa uzatvára na dobu určitú od 10. decembra 2016 do 30. decembra 2018. Podľa čl. VII. zmluvy zmluvné strany sa dohodli na nájomnom a úhradách za plnenia poskytované s užívaním bytu (napr. elektrická energia, teplo, studená a teplá voda, plyn, koncesionársky poplatok za RTVS, platba za signál káblovej televízie) vo výške 230,- eur mesačne. Nájomné a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu v dohodnutej mesačnej sume sa nájomníčka zaväzuje platiť prenajímateľovi do 15. dňa v mesiaci dva mesiace vopred na bankový účet prenajímateľa uvedený v záhlaví tejto zmluvy alebo osobne. Po uzatvorení zmluvy sa zmluvné strany dohodli na zvýšení nájomného o 10,- eur z dôvodu navýšenia zálohových platieb.

3. Súd prvej inštancie mal z výsledkov vykonaného dokazovania preukázané, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva, na základe ktorej bola žalovaná povinná platiť žalobcovi nájomné a úhrady spojené s užívaním bytu (ďalej len „nájomné“) vo výške 240,- eur mesačne. Žalovaná neuhradila žalovanému nájomné za obdobie február a marec 2018 v celkovej výške 480,- eur a nedoplatok za elektrickú energiu za odpočtové obdobie vo výške 160,16 eur.

4. S poukazom na skutočnosť, že žalovaná v priebehu konania nepreukázala úhradu žalovanej sumy žalobcovi, dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi žalovanú sumu. Keďže žalovaná nesplnila svoj záväzok riadne a včas, dostala sa do omeškania s jeho splnením, čím vzniklo žalobcovi právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania v zákonnej sadzbe platnej k prvému dňu omeškania, ktoré mu súd priznal v uplatnenej výške.

5. Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 686 ods. 1 a § 710 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Úrok z omeškania bol priznaný žalobcovi odkazom na ustanovenie § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

6. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. O povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd prvej inštancie podľa § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v spojení s § 2 ods. 2 tohto zákona a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 37,- eur.

8. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu odvolanie žalovaná. Namietala, že súd prvej inštancie konal zaujato, nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. c), e), f) a h) CSP. Tvrdila, že nájomné za február 2018 zaplatila žalobcovi na ruku a dlh na nájomnom za mesiac marec 2018 nemohol vzniknúť, keďže pri podpise zmluvy zaplatila žalobcovi na ruku 400,- eur ako zálohu na jeden mesiac dopredu a adekvátnu časť mesiaca december 2016. Zdôraznila, že neporušila podmienky zmluvy, keďže platila v súlade s čl. VII. zmluvy. Podotkla, že o platbách na ruku nemá síce žiadne potvrdenie, avšak pri týchto platbách bol prítomný jej priateľ B. T.. Súd prvej inštancie však neakceptoval jej návrh na jeho vypočutie ako svedka a nevysporiadal sa s tým ani v odôvodnení napadnutého rozsudku.

9. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním z 23. júla 2019. Uviedol, že na začiatku pojednávania bol B. T., resp. žalovaná vyzvaná, či je osoba nachádzajúca sa v súdnej sieni ako verejnosť navrhnutá zo strany žalovanej ako svedok. Žalovaná na otázku súdu odpovedala, že nie, že táto osoba nebude vypočutá ako svedok. Zdôraznil, že B. T. bol prítomný počas celého pojednávania v pojednávacej miestnosti a žalovaná ho navrhla vypočuť ako svedka až na konci pojednávania, teda jeho výpoveď by bola skreslená a v rozpore s platnými právnymi predpismi. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ustanovením § 379 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. O odvolaní bolo rozhodnuté postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na príslušnej webovej stránke najmenej 5 dní pred rozhodnutím.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

13. Súd prvej inštancie v predmetnom spore vykonal potrebné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam a z týchto vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a len vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovanej uvádza nasledovné.

14. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukázala na to, že súd konal zaujato, tak k tomu odvolací súd uvádza, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

15. Žalovaná svojím odvolaním namietala nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, ktoré videla v nezohľadnení čl. VII. zmluvy, podľa ktorého mohla nájomné platiť prenajímateľovi na bankový účet alebo osobne. Odvolací súd k tomuto uvádza, že podstatnou pre uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť dlžné sumy nájomného nebola skutočnosť, že žalovaná neuhradila tieto sumy na účet určený zmluvou, ale fakt, že žalovaná úhradu predmetných platieb v priebehu konania nepreukázala vôbec.

16. Namietané nevykonanie navrhovaných dôkazov vzhladla odvolateľka v neakceptovaní jej návrhu na vypočutie svedka B. T.. Po oboznámení sa so zápisnicou o pojednávaní zo 14. mája 2019 s časťou, v ktorej sa uvádza, že „žalovaná strana nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania“, odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že žalovaná do momentu vyhlásenia uznesenia, ktorým súd ukončil dokazovanie, nenavrhol vypočutie menovaného. Ak by aj žalovaná takýto dôkaz navrhla vykonať včas, súd prvej inštancie by tento jej návrh nemohol akceptovať, pretože jeho povinnosťou je zabezpečiť, aby výpoveď svedka nebola ovplyvnená jeho prítomnosťou na pojednávaní, pričom zo zápisnice vyplýva, že menovaný bol prítomný na pojednávaní ako verejný.

17. Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, že celková dlžná suma žalovanej je v skutočnosti vyššia ako suma 620,16 eur, ktorej sa žalobca domáha žalobou, keďže zo žaloby žalobcu vyplýva, že žalovaná mu neuhradila nájomné za obdobie február, marec 2018 (2 x 240 eur) a nedoplatok za elektrickú energiu za odpočtové obdobie vo výške 160,16 eur. Napriek tomu sa odvolací súd stotožňuje so súdom prvej inštancie, pretože súd nemohol žalobcovi priznať viac ako žiadal a súčasne zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva súdu povinnosť opravovať v podaniach sporových strán chyby v počítaní.

18. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny, vrátane výroku o trovách konania a výroku o súdnom poplatku.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana mal v odvolacom konaní plný úspech, teda má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalovanej, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).